

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • oktober 2011

FOTO: CHRISTIAN LÖNNGREN

Familjehögtid med barnen i fokus

Det här är mässan som byggs upp på barnens villkor. Föräldrarna kan känna sig avspända och ingen blir störd. Efteråt samlas man för att prata och äta.

Sid 3

Indienbesök i musikens tecken

För första gången fick de uppleva en symfoniorkester och gå på jazzklubb – bara två av de "exotiska" upplevelserna för de tre indiska musklärarna på besök i vår församling.

Sid 6

Bibelns kvinnor och vi

Ulrika Mars hämtar flera motiv till sin textila konst ur bibelns värld. Inte minst kvinnorna i bibeln lockar till uttolkning. Det får vi så småningom se prov på i en utställning i Vårfrukyrkan.

[Porträttet](#) Sid 7

Ring så kommer kyrkan hem till dig

Du som längtar efter att få fira mässan men har svårt att ta dig till kyrkan – vet du att du bara behöver lyfta luren så kommer kyrkan till dig! Med en liten väska packad med allt som behövs för nattvarden.

Sid 8

Att vara viktig för Gud

Hon visste inte att hon var värdefull. Nu vet hon att Guds försiktiga närvaro följer henne och att han uppmuntrar henne att våga leva.

[Jag och Gud](#) Sid 8

Familjefiket bjuder på gemenskap för både liten och stor

Man kommer när man vill och kan, leker och sjunger tillsammans och äter mackor i köket. Märkvärdigare än så behöver det inte vara. Inbjudna är barn upp till sex år med föräldrar. Familjefiket har öppettid två tillfällen i veckan i vardera Brännkyrka och Vårfrukyrkan.

Sid 4–5

FOTO: HÅKAN FLANK

FOTO: CHRISTIAN LÖNNGREN

Församlingen vill vara mitt i.
[Ledaren](#) Sid 2

Ledaren

Kyrkan mitt i byn, mitt i livet

Gamla städer ligger ofta vid vatten, sjöar eller vattendrag, som utgjorde transportleder. Tittar man på hur dessa gamla städer är uppbyggda ser man oftast att kyrkan ligger mitt i byn eller uppe på en kulle, helst både och. Vattnet var nödvändigt för mångas möjlighet att komma och kyrkan var samlingsplatsen där både Guds ord och veckans nyheter förmedlades.

Så förändras städer och bostadsorter med tiden och plötsligt kan man märka att kyrkan har hamnat en bit bort från centrum. Bebyggelsen har gått åt ett håll och kyrkan står kvar där den alltid har stått. Nyheter förmedlas från alla möjliga media och ingen behöver komma till kyrkan för att få senaste nytt.

Bilden av kyrkan mitt i byn måste förändras. Det är inte längre geografi som är bestämningen på "mitt i". "Mitt i" handlar istället om mitt i livet, mitt i vardagen, i mitt eget hjärta. Och för

många är "mitt i" en plats som är full av både det ena och det andra. Du vet hur ditt liv ser ut.

Trots att våra kyrkor inte står mitt i byn för alla, beroende på var vi bor, så vill Brännkyrka församling fortsätta att vara mitt i. Därför finns det verksamheter för människor i alla åldrar och på alla möjliga tider på dygnet. I det här numret av Brännkyrka blir du närmare bekant med vår barn- och familjeverksamhet. Kom och titta, kom och prova på.

Men församlingen vill också vara mitt i livet för den som inte längre själv kan komma. Läs på sidan åtta och se bilden på vårt nya sockentyg. Om du inte kan komma till kyrkan och fira mässan, kan mässan komma till dig. Så kan församlingens gudstjänst fortsätta att fira mitt i din och min gemenskap.

Mitt i handlar också om att veta var riktningen är, att veta vad som verkligen är centrum och vad som är periferi. Musik-

skola för barn som lever i Indien under små omständigheter kan verka som periferi. Men när man lyssnar till lärarna som undervisar dessa barn i musik och hör hur musiken upprättar och berikar barns och ungas liv, då förstår man att centrum kan ligga långt bort ibland. Det är en utmanande tanke.

Vad är ditt centrum? Är det nära eller långt borta?

Eva Abragi

"Mitt i en värld av mörker jag hör att någon går och öppnar blindas ögon och läker slagnas sår. Förr var jag blind, nu kan jag se, och det är allt jag vet. //Förr var jag blind, hur jag kan se är Herrens hemlighet.

Mitt i en värld av mörker går kärleksljuset fram, jag ser, jag ser att Jesus, Messias är hans namn. Förr var jag blind, nu kan jag se, och det är allt jag vet. //Förr var jag blind, hur jag kan se är Herrens hemlighet.

Sv.Ps 264 v.1 och 6

På nya jobb

Ny utmaning för Niclas

Sedan 15 augusti är Niclas Hjorth församlingens administrativa chef. Hans arbetsuppgifter inbegriper såväl arbete med budget, bokslut och löpande ekonomiska frågor, som arbetsledning för kansli, vaktmästeri och husmödrar. Därtill kommer förtroendemannorganisationen med sammanträden och protokoll. Somligt känns hemamt, annat helt nytt för honom.

Niclas är 44 år och bor i Stureby med sambo och två Ragdollkatter Han är civilekonom och har tidigare arbetat inom finans- och mediabranscherna, och har vad han beskriver som "stor administrativ vana". Jobbet i Brännkyrka lockade på flera sätt.

– Jag har tidigare arbetat med affärsdrivande verksamhet, det här är idéburet och det är en ny dimension. Eftersom jag själv har en kristen tro så känns det extra roligt att byta fält och hamna i det här sammanhanget, säger han.

Niclas är född i Småland, uppvuxen i Skåne och Stockholmsbo sedan 1994. Han har varit kyrk-

ligt engagerad hela livet, och har sjungit i kör nästan lika länge, i ungdomskör, kammarkör och nu gospelkör. Ett annat stort intresse är odling och trädgård – det var därför de köpte hus, berättar han.

Han beskriver sitt nya jobb som utmanande och stimulerande.

– Jag gillar arbetsledning och tycker att det är spännande med en ganska liten arbetsplats med så väldigt varierande yrkeskategorier och kompetenser.

Just den stora variationen i verksamheten, som dessutom pågår 365 dagar om året, är en ny erfarenhet för Niclas.

– Jag har varit van vid verksamhet måndag till fredag, kontorstid. Här sker så mycket under kvällar och helger och i mitt arbete måste man ha överblick över – och planera för – allt som händer.

Delvis nya erfarenheter, i en funktion där man behövs – så kan man kanske beskriva Niclas position.

– Jag har kommit in i ett positivt arbetslag och jag har kul varje dag, säger han

Kari Malmström

FOTO: HÅKAN FLANK

Fredsgruppens höstbasar

Mariasalen, Vårfrukyrkan lördag 12 november 11.00–14.00.

Kaffeservering, lotterier, loppis – nytt och gammalt! Behållningen går till världens behövande i bland annat Lettland, Thailand och Kenya. Inga mellanhänder.

Fruängens kyrkliga syförenings julbasar

Mariasalen, Vårfrukyrkan lördag 3 december 10.00–14.00.

Försäljning av handarbeten, hemstickade strumpor och vantar etc. Loppis, lotterier, kaffeservering. Behållningen går till svenska hjälporganisationer.

Glada pilgrimer från Brännkyrka

En grupp från Brännkyrka församling deltog i avslutningshelgen på pilgrimsvandringen Pax 2011, en vandring i fredens tecken. Pax 2011 startade i Uppsala den 12 juni och avslutades den 18 september i Backåkra, Dag Hammarskjölds gård på Österlen. En oförglömlig vandring på asfalt och grusvägar genom det vackra Skåne, i tystnad och i samtal.

Ann-Christine Janson

Vandringsstaven följde med hela pax-vandringen från Uppsala till Backåkra. En symbol för fred och medmänsklighet. Fr v Eleonor Sagrelius, Ingrid Nilsson, Birgitta Bäuml, Ann-Christine Janson, Anna Kemmlert, Stella Culetu och Leena Kuisma.

BRÄNNKYRKA
FÖRSAMLING
Svenska kyrkan

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö

TELEFON 08-447 11 00 vx

TELEFONTID må-fr 9.00–15.00

E-POST info@brannkyrka.org

WEBBPLATS www.brannkyrka.org

INFORMATIONSTELEFON 447 11 22

KYRKOHERDE Eva Abragi

447 11 13, 447 11 32 (bostad)

073-671 21 00

ADMINISTRATIV CHEF

Niclas Hjorth

447 11 12, 073-671 30 52

BESÖKSADRESSER

BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION

Götalandsv. 189–191, Älvsjö

BESÖKSTID må–fr 9.00–15.00

FAX 08-86 09 22

VAKTMÄSTERI 073-403 40 53

HUSMOR 447 11 19

VÅRFRUKYRKAN MED FÖRSAMLINGSLOKALER

Fruängens kyrkogata 1–7

FAX 08-88 12 20

VAKTMÄSTERI 0738-23 27 23

PRÄSTER

Pehr-Albin Edén

447 11 14, 073-671 20 84

Ann-Christine Janson

447 11 30, 073-631 92 31

Katia Lidell

447 11 41, 0709-40 34 50

Anna Geijer Lindgren

447 11 03, 073-671 21 05

Jean-Luc Martin

447 11 11, 073-618 44 12

Kerstin Millevik Lyktberg

447 11 27, 073-759 29 06

Stanley Rydell

447 11 28, 073-631 92 07

Cecilia Thunberg

447 11 00, 0733-590 602

DIAKONER

Eva Lundström

447 11 25, 0739-680 680

Maria Sterner

447 11 04, 073-937 28 49

Éva Szabó Westerlund

447 11 00, 0768-569 250

Jennyfer Trinder

447 11 16, 073-587 11 22

MUSIKER

Peter Gunnarsson

447 11 29, 073-904 13 64

Minna Heimo

447 11 06, 0709-698 943

Robert Zelizi

447 11 17, 0709-698 944

Lillemor Zielinski

447 11 00, 0708-71 28 79

PEDAGOGER

Ingemar Cederlund

447 11 23, 073-965 66 59

Lovisa Oscarson

447 11 05, 070-917 01 65

Hilda Rudén

447 11 31, 0762-337 670

Michael Turner

447 11 44, 0708-711 26

Cecilia Öhrwall

447 11 26, 0733-540 481

INFORMATÖR

Kari Malmström

447 11 09, 0708-47 69 31

e-post: fornamn.efternamn@brannkyrka.org

Reportaget

Här får barnen vara i centrum

Barnens klara röster öppnar gudstjänsten genom att sjunga "Nu går vi tillsammans". I Vårfrukyrkan är det fullt till sista plats av vuxna och barn. Prästen Katia Lidell hälsar församlingen välkommen till "Mässa med små och stora". Att det är en barnens mässa syns bland annat på altarduken som är vit med färgglada små handavtryck.

Innan mässans början hinner vi få några ord med Katia. Hon berättar om dagens ganska späckade schema som bland annat består av dop, seriebibelutdelning till barn som döpts tidigare, sång av Fiskarna, som är ett gäng lågstadiesbarn som alldeles nyligen har haft en natts läger i kyrkans lokaler. Katia säger med ett skratt:

– Ja, vi får se hur det går att få ihop allt i dag!

Dopet är tyngdpunkten

Katia känns närvarande och utstrålar värme och trygghet. Hon berättar om gåvan i dopet, Guds kärlek.

– Kärlekens makt är den enda makt som kan ge liv, säger hon och tar emot dagens leende dopbarn. Under tiden hon väter barnets huvud tittar han nyfiket på dropparna som rinner tillbaka

Varm och mysig stämning och så gott som fullt i kyrkan på mässa med små och stora.

FOTO: MICHE TURNER

i dopfunten och avslutar med att skratta då Katia lyfter honom över sig.

– När vi döps kommer vi in i en gemenskap. Vi blir en del av församlingen och hela den världsvida kyrkan, säger hon.

Sedan vänder sig Katia till barnen som sitter på mattor på golvet.

– Ni vet, säger hon, hur svårt det är att äta tillsammans om man är osams.

Barnen nickar.

– Inför nattvarden finns möjlighet att försonas och be om förlåtelse. Jesus sa, "dela bröd och vin med varandra", fortsätter Katia, och så inleder hon förlåtelsebönen.

Mässa med liv

Mässan med små och stora är full av liv. Psalmer sjungs och man ber böner, och här störs ingen av att barn leker eller plötsligt bestämmer sig för att inte vara med genom att högljutt skrika ut sina protester. Någon snubblar och börjar gråta och lyfts upp och tröstas tills allt är bra igen.

Det känns bekvämt att ha med sig barnen, säger flera av föräldrarna om varför de går hit.

– Här får barnen vara i centrum och det är på deras villkor som man bygger upp mässan, säger en mamma.

Förbönen leds av Fiskarna som ber korta böner med stort allvar. En liten flicka går runt i kyrkan och tar upp kollekten. Barn och vuxna går fram för att ta emot nattvarden och det syns på barnen att det är spännande att få brödet och doppa det i kalkens vin (vinet är alkoholfritt). Ljushållaren är fylld av ljus, alla barn vill sätta dit sitt ljus och än en gång syns allvarliga miner på en del av barnen då de ber en liten tyst bön.

Musiken spelar stor roll

Samma år som barn i Brännkyrka församling fyller tio får de en inbjudan att ta emot en seriebibel i kyrkan och idag får en pojke ta emot sin gåva.

Hela mässan igenom ljuder toner, trummor och sång. Fiskarna anför uttåget ur kyrkan när vi

sjunger samma sång som när vi gick in: "Nu går vi tillsammans".

I Mariasalen som ligger bredvid kyrkorummet samlas alla för att prata och äta. Idag bjuds på tacobuffé. Stämningen är glad och ganska högljudd.

Här finns dopfamiljen med Björn, fem månader. Mamman berättar att hon kommer från en sekulär familj och att det för henne känns viktigt att ge sina barn möjligheten att genom dopet få en ingång till ett andligt liv. På min fråga om hon ofta går i kyrkan svarar hon med ett leende:

– Jag är en regelbunden besökare men sällan.

Många skäl till att delta

Clara, tre år, sitter med sin mamma. Clara pratar och sjunger men vill inte äta sin mat, utan liksom rinner av stolen och är vips iväg. Claras familj deltar i många av kyrkans aktiviteter. De åker på olika läger och Clara sjunger i musikleken Fruänglarna.

– Jag kommer från en katolsk familj i Peru, men det är egent-

ligen ointressant. Jag kommer från en familj där man tror på Gud. Kyrkan är kyrkan, säger Claras mamma bestämt.

Anna och Håkan ska döpa sin yngsta son Einar om två veckor. Hans två storebröder är ivriga att delta och Arvid som är fyra år och sjunger i Fruänglarna har bestämt att han ska sjunga "Manboy" på dopet för lillebror.

– Kanske inte direkt vad vi tänkt oss, utan vi får nog diskutera det lite i familjen, säger Håkan och skrattar.

Familjen går ofta på familjegudstjänster och Anna säger:

– Jag tycker mest om den här typen av mässor, vi känner oss välkomna med barnen. Det är mysigt och eftersom ingen störs av barnen så kan jag slappna av och verkligen delta.

Den här söndagens mässa är över. Alla går hem styrkta av värme och kloka ord. Vi vet att vi tillhör en gemenskap och att Guds kärlek följer oss var vi än befinner oss på vår livsstig.

Carolina Riedel

Frilansjournalist

Familjeintervjun

Församlingen – ett socialt nätverk

FOTO: KARI MALMSTRÖM

Familjen Nilsson-Sundkvist bor på Lisebergsvägen, bara ett par minuters promenad från Brännkyrka kyrka. Hela familjen deltar på olika sätt i församlingens barn- och familjeverksamhet.

– Vissa veckor känns det som om vi är där varje dag, säger mamma Ulrika.

Ellen är med i musikleken Sjöängarna.

– Det är kul att sjunga och dansa. Ibland leker vi också. När Lovisa spelar mörkt då kommer elefanterna och när hon spelar ljusst kommer kaninerna och då ska man försöka att inte bli tagen.

Ellen har varit med sedan hon var fyra, nu är hon sex.

Familjen bodde i Årsta till 2008 och var då med i familje- verksamheten i Enskede församling. Det tog inte lång tid att hitta till Brännkyrka när de flyttade hit.

– För mig spelar det viss roll att det är just kyrkans verksamhet, säger pappa Magnus. Jag har själv varit mycket i kyrkan som liten. Jag gick inte på dagis utan det var kyrkans barntimmar och söndagsskola som gällde. Jag har liksom lärt mig att kyrkan är ett bra forum.

Även Ulrika betonar att det är viktigt att det är bra verksamhet, och det tycker hon att kyrkan erbjuder. Närheten är också ett plus.

– Erik är snart två och har precis börjat på dagis, men på fredagarna försöker vi komma iväg till Familjefiket om vi är lediga, berättar hon.

– Det var jag som var hemma nu sista året med Erik, och det var väl bara på onsdagarna som vi inte var borta i församlingshemmet, säger Magnus. Det är en jättebra mötesplats, man träffar andra föräldrar, många som bor nära. Det blir ett socialt nätverk – fast inte på nätet!

Emma är snart åtta, och började som Sjöängel. Nu går hon i tvåan och är med i både barnkören och pysselgruppen Fiskarna.

– Idag på Fiskarna fick vi måla på ett jättestort papper och så satte Lovisa på musik och så skulle vi måla vad livet är, alla på samma papper, berättar hon. Och så brukar vi turas om att baka kakor.

Små-och-stora-gudstjänsterna missar familjen sällan. Ofta sjunger någon av tjejrna, och det är en gudstjänstform som fungerar med små barn.

– Och jag och Emma var på en Musik i sommarkväll i somras, Vivaldis årstiderna, berättar Magnus. Det var också en bra upplevelse.

Kari Malmström

Reportaget

Familjefika med s

I församlingens båda kyrkor inbjuds till Familjefiket vid två tillfällen varje vecka. Det här är en helt öppen gemenskap, man kommer när man vill och kan. Inbjudna är föräldrar med barn mellan noll och sex år. Sångstunden är ett stående inslag, liksom mackor i köket. Utöver det gör man vad man vill: sam- talar, steker plastbananer, stoppar om gosedjur eller tuggar på en eller annan hårdare leksak.

Några föräldrar sitter på golvet i Brännkyrka församlingslokal och pratar skurv, nattsömn och viktkurvor. Runt dem kryper deras barn, modell mindre, runt och upptäcker bland leksaker. Elliot, tio månader, har hittat en gris som han suger på. Noam, fem månader, ligger på mage och viftar med händerna och snabbe Edvard, tio månader, har hunnit pila iväg tvärs över rummet.

I en röd soffgrupp är pappa Stefan levande klätterställning åt sina barn Signe, två år, och Fabian, fem.

– Vi är lite stammisar här. Vi har kommit hit ända sedan Fabian var ett. Jag är alltid ledig på fredagar och då är barnen hemma från förskolan med mig. Att komma hit blir en bra start på helgen och barnen tycker om det, säger Stefan och fortsätter:

– Jag gillar miljön här, det är lugnt och skönt med stora utrymmen. Jag tror den sköna stämningen har att göra med att det är kyrkan som driver Familjefiket. Av alla öppna förskolor vi varit på i området tycker jag det är bäst här.

Samtal om allt möjligt

Lovisa Oscarson, som är församlingspedagog och den som håller i Familjefiket, hoppas att föräldrarna ska möta varandra när de kommer hit.

– Här pratas det om allt från rutiner, sömn och vilken förskola som är bäst till dop och vigslar. Jag är själv förälder och får ut mycket av de här samtalen. Det är skönt att både prata och lyssna. Men, säger Lovisa, här avhandlas alla ämnen, det handlar inte bara om barn.

Under samtalen dyker även idéer upp på hur verksamheten kan utvecklas.

– Vi försöker var flexibla och lyssna på föräldrarna. Utifrån förslag vi fått har vi till exempel börjat fundera på att ordna en klädby- tardag tillsammans.

Jessica och Linn, som känner varandra från sin föräldragrupp, är här för första gången tillsammans med sina barn.

FOTO: HÅKAN FLANK

FOTO: HÅKAN FLANK

Fallskärmen är en succé som får Emma och Gabriel. Uppe till höger

FOTO: CHRISTIAN LÖNNGREN

UPPLEV ETT TIDSTROGET MOZARTS REQUIEM!

Söndagen den 30 okto- ber 2011 bjuder vi på en tidsresa till 1793. Vi ger då två konserter i Bränn- kyrka kyrka, 17.00 och 19.00, som ska föreställa uruppförandet av Mozarts Requeim. Medverkande är Brännkyrka Motettkör, solister, och orkester med tidstroga instrument.

När Mozart dog 1791 hade han skrivit klart cirka en tredjedel av sin dödsmässa, Requiem, som hade beställts och betalats av en mystisk, okänd man. Flera av Mozarts kollegor skrev in saknade delar i det halvfärdiga partituret, men det blev till sist F X Süssmayr som färdigställde verket för leverans.

Vi kommer att framföra verket med tidstroga instrument, stäm- ton a=430, utan elektricitet, endast levande ljus i kyrkan, och delvis utklädda till 1790-talsmänniskor. Uruppförandet ägde rum i slottet Stuppachs kapell, några mil utanför Wien den 2 januari 1793. Tanken är att vi i Brännkyrka ska få känna av Mozarts sista andetag, när vi upplever hans egen dödsmässa.

amvaro, sång och smörgåsar

FOTO: HÅKAN FLANK

FOTO: CHRISTIAN LÖNNGREN

FOTO: HÅKAN FLANK

alla att skratta och le! Nedan till vänster Stefan, Signe och Fabian, bredvid Noam och Helena, nedan Frida och mamma Hanna och bredvid Ella som leker tittut i lektältet.

– Det är kul att prova nya saker och Elliot är svår att roa hemma. Här blir han lugn för han har så mycket att titta på. Då bryr han sig inte om var mamma är hela tiden, säger Jessica och ler.

Lisa har däremot varit här ganska regelbundet det senaste året med yngsta dottern Ella, arton månader. Men nu är det bara dagar kvar tills Ella börjar på dagis.

– Det är härligt att ta en kopp kaffe utan att Ella hänger på mig hela tiden. Hon gillar att komma hit och leka med alla leksaker som finns här.

Den som blir hungrig går ut i Änglaköket och tar sig en kopp kaffe eller te och en smörgås. Olika sorters bröd, kex och pålägg är uppdukat och här finns även barnmatsskedar och haklappar till den som behöver. Fabian och Signe har upptäckt mariekexen och gör sig många turer till köket. Edvard är törstig och kryper fram till mamma Linns väska där hans vattenflaska finns.

En del dagar, som idag, är även prästen Cecilia Thunberg med under en del av tiden.

– Jag finns här för samtal. Jag pratar gärna om relationer, om vikten av att värna sin vuxenrelation – för barnens skull inte minst, säger Cecilia som även håller i gudstjänsterna med små och stora några söndagar varje termin.

Signe kommer körandes med dockvagnen full av frukt. Framme vid leksaksspisen ska plastbananerna in i ugnen. Ella står intresserad bredvid och tittar på. Först när Signe kör vidare med sina bananer kliver Ella fram och börjar laga mat.

Sångstund med värme och skratt

Men nu har det blivit dags för sångstunden. Lovisa röjer snabbt undan på den runda mattan och samlar alla föräldrar och barn i en ring. Efter att ha sjungit en sång om alla de närvarande barnens namn följer en rad välkända barnsånger med rörelser till. Sedan tar Lovisa fram väskan och låter varje barn välja var sitt föremål ur den. Signe tar en tygbulle och gruppen sjunger ”en sockerbagare”. Lille Noam har lite svårare att fånga in något ur väskan men viftar lyckligt med båda armarna. Med lite hjälp av mamma Helena lyckas han få tag i krokodilen. När det är Elliots tur vill han helst ha hela väskan.

Lyckan är stor när det sedan blir dags för fallskärmen. Alla barn ligger på rygg med breda leenden när det stora tyget i olika färger böljar över dem och ibland gömmer dem helt. ”Var är alla barnen? Titt ut!”. Fabian bjuder sin syster Signe på en snabb kram innan det blir dags att samla ihop tyget och åter sätta sig i ringen. Efter några ord ur bibeln och en höstdikt från prästen Cecilia är det dags att tända ett levande ljus och sjunga ”Nu tänder vi ljuset”. När Lovisa blåser ut ljuset är sångstunden slut. Lek och samtal tar vid där de slutade.

– En del kanske tror att de måste vara troende för att komma hit, men så är det inte, hit är alla välkomna, säger Lovisa.

Mia Sjöström
Frilansjournalist

FAKTA:

Familjefika för föräldrar och barn 0–6 år. Sångstund och avgiftsfri fika.

Brännkyrka församlingshem måndagar 13.00–14.30, fredagar 9.00–12.00

Vårfrukyrkans församlingshem fredagar 9.30–11.30 samt 13.00–14.30

Allhelgonahelgen i våra kyrkor

Kom till kyrkan och tänd ett ljus!

Brännkyrka kyrka är öppen för ljusständning under en stor del av helgen. Fredag 4 november 14.00–18.00. Lördag 5 november öppet efter högmässan fram till musik- och minnesgudstjänsten 18.00, därefter fram till 20.00. Söndag 6 november öppet efter söndagsmässan till Frälsarkransmässan 18.00. Hela tiden finns församlingens medarbetare samt ideella på plats. Orgelmusik spelas under alla dagar.

I Vårfrukyrkan firas Vårfrumässa söndag 6 november 11.00. Vårfrukören medverkar.

Biljetter à 50 kronor (studerande och pensionärer 20 kronor) finns att köpa i receptionen i församlingshemmet, Götalandsvägen 191. Öppet måndag–fredag 09.00–15.00. Kvarvarande biljetter säljs i kyrkan en halvtimme före respektive konsert.

Robert Zelizi

Det händer...

Brännkyrka kyrka
med församlingslokaler
Göteborgsvägen 189-193, Älvsjö

Söndagsmessa/Högmässa
/Mässa med små och stora
Söndagar 11.00.

Vardagsmessa
Torsdagar 08.15.

Frälsarkransmessa
Söndagarna 6 november,
4 december 18.00.

Öppen kyrka
Brännkyrka kyrka är öppen
vardagar 09.00–15.00,
helger 09.00–16.00.

Måndagsträffen
Öppen samtalgrupp där vi talar
om det som ligger oss nära just
idag. Enkelt fika 20:-
Måndagarna 24 oktober, 7 och
och 21 november, 5 december
13.30–15.00 i Brännkyrka
församlingshem.

Gudsbilder
Inför altartavlan – perspektiv
på kristen tro. Pehr-Albin Edén,
präst, berättar om något av de
enskilda motiven i altartavlan.
Tillfälle för frågor och samtal.
18.30–19.30 torsdagarna
20 oktober, 3 november,
1 december.

För aktuellt veckoprogram se
Stockholms stifts samlade annons
i DN/SvD fredagar samt vecko-
annonsering i "Mitt i Söderort"
tisdag. Du kan också ringa vår
infotelefonsvare 4471122 eller
besöka www.brannkyrka.org

Vårfrukyrkan
med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1-7, Fruängen

Vårfrumässa/Söndagsmessa
/Mässa med små och stora
Söndagar 11.00.

Lunchmusik
Onsdagar jämna veckor 12.00.

Lunchmessa
Onsdagar ojäma veckor 12.00.

Sopplunch 30:-
Onsdagar 12.30.

Kvällsmässa
Onsdagar 19.00.

Sinnesromässa
Sista onsdagen/månad 19.00.

Öppen kyrka
Vårfrukyrkan är öppen
måndag–torsdag 09.00–16.00.

Café Kyrktorget
Öppen gemenskap i cafét
utanför Mariasalen
onsdagar 10.30–15.00.

Fredsgruppens arbetsträff
Onsdagar 13.00–14.00
i Mariasalen.

Fredsgruppens loppis
öppet tisdag, onsdag, torsdag,
lördag 11.00–14.00, i källaren
mittemot Mariasalen.

Fruängens syförening
Torsdagar jämna veckor
13.00–15.00 i Sarasalen.

Qigong, meditation, bö
Torsdagar 09.00 i Mariasalen.
Terminsavgift 300:-

VI VILL STÖDJA ARBETET PÅ COIMBATORE MUSIC SCHOOL OCH DU KAN VARA MED OCH GÖRA DET!

Ofta när vi dricker kyrkkaffe tillsammans efter gudstjänsterna får vi frågan om man inte ska betala för fiket. Varje gång kan jag med glädje få berätta att "Nej, det kostar inget. Våra förtroendevalda har beslutat att en del av medlemsavgifterna får gå till det gemensamma kaffet."

Trots det vill människor ändå lämna en gåva ibland och under vissa tider på året samlar vi in pengar till Svenska kyrkans internationella arbete. Då gör vi det genom en fri-

villig gåva i en korg/skål som står på borden.

I fortsättningen kommer vi alltid att ha dessa skålar på borden så att den som vill kan vara med och stödja den indiska musikskolan. Gåvan är frivillig, den kan vara större eller mindre och det är helt du själv som bestämmer hur du gör. Under de vanliga insamlingsperioderna till Svenska kyrkans Internationella arbete fortsätter vi att lämna gåvan dit.

Eva Abragi

Efterlängtat återbesök från Indien

Hösten 2010 var **Youth Group**, en av församlingens sånggrupper, tillsammans med Cecilia Öhrwall och Jennyfer Trinder på besök i Indien och Coimbatore Music School (CMS). Nu i september kom Uma, Manoj och Vineet, lärare på CMS, på "returbesök" till oss.

Nu fick de indiska musiklärarna uppleva Europa och Sverige för första gången i sina liv. Hittills har de mest sett södra Indien: Tamil Nadu och staden Coimbatore, där de också levt sina liv. Nu skulle de få se Youth Groups vardag i hemstaden Stockholm!

Flyget landade lördagen den tredje september och på Arlanda stod ungdomarna redo med blommor och varma kramar. Gästerna inkvarterades hos Cecilia med familj.

Många av morgnarna startades med sång och röstträning.

– Det var bra övningar som vi tar med oss hem till Indien. Varje session var fylld med skämt och skratt, berättar Uma.

Under Sverigevistelsen gjordes flera studiebesök. Till exempel på Musikhögskolan i Stockholm, där pianopedagog Lena Lidström höll i en pianometodiklektion för grupper. Hos Adolf Fredriks musikklasser fick de indiska gästerna ta del av några körlektioner. Sensus inbjöd till workshops för barn och ungdomar med speciella behov.

Uma, Manoj och Vineet hade en önskan om att få uppleva en symfoniorkester och kolla in en jazzklubb. Det gick att genomföra och det blev Dvoráks "Nya världen" med Radiosymfonikerna i Berwaldhallen och Norrlands Big Band på Fasching.

– Detta blev en helt fantastisk förstagångsupplevelse för oss som vi bär med oss länge, säger Manoj.

Församlingen arrangerades ett läger för församlingen konfirmander och ungdomar under gästernas tio dagar i Stockholm. Självklart följde Indienbesökarna med. Det var ett bra sätt att möta vänner, utveckla lyhördhet och tolerans mot andra och jobba med social interaktion.

– Finnåker, denna sagolika

Vineet, organisten Peter, Manoj, violinisten Sandra och Uma i Vårfrukyrkan.

plats och ungdomsläget kommer att stanna i våra hjärtan för evigt, säger Vineet.

Musiken var det viktigaste verktyget för att främja samarbete, koncentration och solidaritet under läget.

– Michael Turner och Cecilia hade strukturerat intressanta och njutbara workshops. Med diakon Jennyfer Trinder fick vi många intressanta samtal kring ungdomar och deras livssituation, säger Uma.

Cecilia och Vineet på Finnåker.

Lunch hos kyrkoherden.

Dagarna i Stockholm erbjöd ett späckat schema med sight-seeing tillsammans med ungdomarna från Youth Group, flera middagsinbjudningar till ungdomarnas hem, inbjudan till kyrkoherden, musik- och körövningar, möjlighet att träffa församlingens sånggrupper och band, besöka musikaffärer, fira gudstjänster och mycket annat.

– Det blev minnesvärda stunder, värdefulla relationer, rika erfarenheter, bra aktiviteter och upplysande evenemang. Vi vill tacka kyrkoherde Eva Abragi som vann våra hjärtan med sin gästfrihet och sin iver att hjälpa den lidande mänskligheten. Det visade sig vara en resa med ett syfte, intygar Uma.

Cecilia Öhrwall,
Jennyfer Trinder

Coimbatore Music School (CMS) ligger i staden med samma namn i delstaten Tamil Nadu, södra Indien. Under tiden 2003–2007 arbetade Cecilia Öhrwall i ett projekt på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm stött av SIDA med bland andra CMS som mottagare. Skolans arbete är inriktat på barn och ungdomar som är föräldralösa, funktionshindrade och mindre privilegierade.

På skolan får eleverna välja mellan att lära sig piano, gitarr, blockflöjt eller violin. Körsång bör alla delta i.

CMS är ett engagerat team som förmedlar musikundervisning till barn på barnhem och rehabiliteringscenter. Barnen uppmuntras att ge konserter, medverka i tävlingar och musikshower. Ett resultat av arbetet är att barnen har utvecklat självkänsla och självförtroende. Barnen behöver inte längre känna sig underlägsna. CMS mål är att använda musikundervisningen till barnens utveckling.

Själva CMS skolbyggnad finns hemma på Umaranis familjegård. Där har två rum erövrats av musiken; pianon och gitarrer, noter och keyboard trängs vid notställ och rytminstrument. Hit kommer också barn som kan betala för sina lektioner. Det gör att alla barn vid konserttillfällen från olika samhällsskikt möts via musiken, vilket också är en viktig beståndsdel i skolans idé!

CÖ

Porträttet

Handens arbete och tankens – tillsammans beskriver de världen

Ulrika Mars är en av mamorna på Familjefiket i Vårfrukyrkan. Tillsammans med Björn, fem månader, och Lisabet, två och ett halvt år, är hon här nästan varje fredag. Att vara mamma är en viktig del i Ulrikas liv. En annan är hennes textila konstnärskap. Tyg och garn förvandlas under hennes fingrar till bilder med unikt uttryck. Bibliska motiv är något hon ofta återkommer till.

När Ulrika var 16 hade hon turen att möta en inspirerande bildlärare som föreslog att hon skulle prova att trycka på tyg. Sedan var hon fast. Det som började med tryck och batikfärg är nu en personlig konstnärlig stil i en blandning av maskinsöm, applikationer och handbroderi. Siden är favoritmaterialen.

Efter gymnasiet gick hon en textil grundkurs på Forsa folkhögskola.

– När jag såg schemat visade det sig att det var sådär 80 procent vävning – och jag visste knappt vad det var! Men då kom jag in i materialet, blev intresserad av garn och vad man kan göra med det, berättar Ulrika.

Så småningom sökte hon Handarbetets vänner treåriga konsthantverksutbildning. Även där var det mycket vävning, men också en hel del broderi. Ulrika beskriver ”jätteduktiga broderilärare”. Nu hittade hon sin uttrycksform.

– Handarbetets vänner har gjort mycket kyrkliga utsmyckningar och även sysslat mycket med konservering. Där kom jag i kontakt med kyrkliga mönstervärden, symboler, liturgiska färger. Jag hade ikoner som examensprojekt, säger hon.

Många kulturer

Familjen Christodoulou-Mars bor i Fruängen, högt upp och med milsvid utsikt. För tre år sedan flyttade de hit efter några år i Östberga. Då bytte också Ulrika kyrka från Brännkyrka kyrka till Vårfrukyrkan.

– Jag är ”vid behov”-kyrklig, förklarar hon. Jag kommer inte iväg så jätteofta, men när det är små-och-stora-gudstjänster brukar jag försöka dra med mig alla i familjen.

12-åriga Isak följer väl inte alltid med. Det finns annat som lockar, och dessutom bor han väx-

Ulrika med Björn och Lisabet på väg till Familjefiket i Vårfrukyrkan.

elvis hos Ulrika och sin pappa. Den 25 september var dock alla på plats. Då döptes Björn i den små-och-stora-gudstjänst som vi får inblick i på sidan 3 i det här numret av Brännkyrkladet.

Den här familjen har kulturel-

Ovan Eva och hennes barn, nedan vildkaprifol. Fler bilder på www.cmproductions.se

la rötter åt alla möjliga håll, och hemmet är tvåspråkigt. Ulrika är född i Kanada, med holländsk far och svensk mor. Ulrikas man Loukas är engelsman med grek-cypriotisk far. Isak var sju när Ulrika och Loukas blev ett par, och redan efter ett halvår talade han flytande engelska, berättar Ulrika. Lisabet växlar lekande lätt mellan språken så liten hon är.

– Jag var åtta när vi flyttade till Sverige, och visst var det en omställning, säger Ulrika. Jag känner mig nog inte riktigt, riktigt svensk, står alltid med en fot lite utanför. Å andra sidan – det pratas så mycket om att det är jobbigt att vara utlänning, men det är en fördel också. Man har frihet att ha ett annat perspektiv.

Bilder av verkligheten

Nu är Ulrika 35 och drömmer om att någon gång kunna leva på sitt skapande. När hon var klar med utbildningen ”deltidade hon sig fram”, med vikariat som syslövslärare och andra lärarvik.

– Men som lärare blir man så trött, det tar mycket energi. För mig var det svårt att få ut-

rymme för eget skapande också.

Hon hade en kompis som var spärrvakt, något som lockade Ulrika också. Men just då sökte man T-baneförare och på den vägen blev det. I fem år har hon kört tunnelbanetåg.

– Jag tänkte ”Vad ballt!”. Jag har alltid gillat kartor och matematik, för mig är det lite samma

”Bibeln berättar hur det är att vara människa, oavsett om det är för 2000 år sedan eller idag.”

sak som handarbete. Det är system med regler.

Hon drar resonemanget vidare och menar att matte också är lite som religion – eller för all del då handarbete.

– När man träffar teknologer så pratar de om matte som kristna pratar om Gud. Det är lite samma med mig... Jag gör en bild av verkligheten, matematiken är också en bild, och religion ännu en – tillsammans beskriver vi världen.

Ulrika har sytt en hel del dopporträtt och barnporträtt till privatpersoner, och syr även dockor och smycken. Ett av hennes större uppdrag hittills är en of-

fentlig utsmyckning på Miljödepartementet. Här är motiven de svenska landskapsblommorna, 25 mindre kvadrater som fogats samman till en stor.

Mor-och-barnmotiv återkommer hon också gärna till.

– När jag är gravid syr jag ingenting sådant, skrattar hon. Men när jag själv inte bara är upptagen med att vara mamma kan jag tänka på andra mammar och barn.

Kvinnoporträtt lockar

En del motiv hämtar Ulrika som sagt ur bibeln. Just nu fokuserar hon på bibliska kvinnoporträtt, och har i samråd med två av församlingens präster börjat planera för en utställning i Vårfrukyrkan kring Marie Bebådel sedan nästa år.

– Vi har en bild av att det är först nu i historien som kvinnor tar plats – men kvinnor har alltid haft en plats. Det är kul att läsa bibeln och möta kvinnorna där: elaka, snälla, starka, och så vidare. Bibeln berättar hur det är att vara människa, oavsett om det är för 2000 år sedan eller idag. Det finns så många berättelser.

Är hon själv troende?

– Ja, jag tror på Gud – eller man kanske kan säga att jag hoppas på Gud, för visst tvivlar jag. Men Gud och kyrkan är viktiga för mig.

Nu när Ulrika är föräldraledig ser en typisk dag ut som så att hon lämnar Lisabet på dagis och

tar med sig Björn till sin ateljé i Årsta. Det varierar förstås hur mycket handarbete man kan få gjort med en femmånaders bebis att ta hand om, men ofta hinner hon en hel del.

På fredagarna är det dock kyrkan som gäller. Lisabet får vara hemma från dagis och alla tre knallar iväg. Lisabet känner församlingspedagogen Hilda Rudén sedan sin egen tid som bebis i gruppen. Sångstunden med Hilda är höjdpunkten för henne. Ulrika gillar Familjefiket, det är en bra mötesplats där både stor och liten får sitt.

Kari Malmström

Sockentyg

Svårt att komma till kyrkan? Kyrkan kommer gärna till dig!

Vem om helst av oss kan hamna i en situation där det blir svårt att komma iväg till kyrkan. Även om vi är vana gudstjänstfirare, eller bara kommer iväg någon gång ibland, kan det plössligen bli helt omöjligt. Det kan vara sjukdom som hindrar, ett besvärligt underlag som gör att man inte vågar sig ut, eller något helt annat.

Då gäller det att komma ihåg att man inte är glömd av sin församling och inte behöver stå utanför nattvardsgemenskapen. I vår församling har vi fått ett helt nytt, fint sockentyg som bara väntar på att komma i bruk. Ett sockentyg är en liten väska som innehåller allt det man behöver för att fira mässan i ett mycket

litet sällskap, kanske mellan två och sex personer, i en alldeles vanlig miljö var som helst.

Längtar du efter att få fira mässan fast du har

svårt att komma till de utlysta gudstjänsterna: "ring så kommer vi", (för att skoja lite med ett känt radioprogram). När du ringer församlingens telefonväxel så förmedlas kon-

takten med någon av våra präster som kommer hem till dig vid en tidpunkt som passar båda. Du når oss som vanligt på nummer 08-447 11 00

Eva Abragi, kyrkoherde

Tro't eller ej

Konfirmation 2012? – platser kvar

Intensivgruppen drar igång söndag 11 december. Fram till dess går det bra att hoppa på. Gruppen som ska åka på sommarläger 2012 kan ta emot fler anmälningar fram till sista maj. **Anmäl dig på www.brannkyrka.org/konfa** Vill du veta mer, hör av dig till Miche Turner, församlingspedagog, tel. 447 11 44, 0708-711260 michael.turner@brannkyrka.org

Ta chansen!

Leva – inte bara överleva

Det går aldrig att fly från händelser som man varit med om som barn. Varför blev det så här? – är en fråga man kan brottas med. Vi vill inbjuda dig som är mellan 25 och 40 år att tillsammans med andra fundera vidare varannan torsdagskväll från den 27 oktober.

För mer information, välkommen att höra av dig till Maria Sterner, diakon, 08-447 11 04, mobil 0739-372 849 • maria.sterner@brannkyrka.org Jennyfer Trinder, diakon, 08-447 11 16, mobil 0735-871 122 • jennyfer.trinder@brannkyrka.org

FOTO: MAGNUS ARONSON

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING
Svenska kyrkan

Jag och Gud

Du vet väl om att du är värdefull?

Anna Lenngren

Diakonpraktikant
i Brännkyrka församling

Du vet väl om att du är värdefull, sjöng en liten grupp med barn i Lötenkyrkan för nästan trettiofem år sen, utom jag, en liten tioåring som grät tyst. Tårarna droppade ner i knät där jag satt med nerböjt huvud. För jag visste inte det innan. Att jag är värdefull. Älskad. Här och nu.

Det är via det skapade som vi också kan erfara Skaparen. Ibland bryter något fram som får tillvaron att djupna och smaka liv och liv i överflöd. Kanske är det en psalmstrof som klär liv och längtan med öppnande och hållande ord, kanske är det ett befriande mötet med en annan människa som ger nytt liv och nya möjligheter att framträda.

Många år senare sitter jag återigen på kyrkbänken, lite tilltufsad av livet och lyssnar till Ingmar Johanssons psalm "Du är en bön". Varje ord faller rakt in i mitt hjärta och lägger sig som en pusselbit, tills jag känner mig hel igen.

"Bli stilla låt tystnaden föra dig nära. Närvaron finns där. En kraft som vill bära, ja öppna det rum som står låst djupt inom dig. Barnet som bor där och stumt skriker 'Hör mig!' Du är en bön. Gud är din bön."

Jag tror att tillvaron är impregnerad med Gud, att vi lever och rör oss på helig mark – alltid. Men det betyder också att våra erfarenheter av Gud blir indirekta och förmedlade; som aningar, viskningar, som spår att följa. Det tror jag vi ska vara glada för. Guds försiktiga närvaro ger oss möjlighet att bli till, att i frihet söka förverkliga det som är våra djupaste möjligheter. Gud uppmuntrar oss till att våga leva, att inte hålla tillbaka oss själva av ängslan för att göra fel, hamna fel och gå förlorade. Guds försiktiga närvaro följer oss, vart vi än går, och viskar oss in i allt djupare gemenskap med sig själv. Inkarnationen var inte en engångshändelse; Gud vill ständigt födas på nytt och på nytt i vårt eget hjärta. Utan oss blir Gud hemlös. Precis så viktiga är vi.

Skaffa en egen skyddsängel!

Brännkyrka församlings änglareflex finns att köpa i våra kyrkor och övriga lokaler för 10 kronor.

Försäljningsintäkten går till Stadsmissionen.

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING STÖDJER:

BRIS
BARNENS RÄTT I SAMHÄLLET

Brännkyrka-bladet

REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM
ANSVARIG UTGIVARE: EVA ABRAGI

Information från **BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING** Svenska kyrkan